

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **O. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 6. 2005, č. j. 59 Az 191/2004 - 43,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně dne 27. 7. 2005 se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 10. 2004, č. j. OAM-2940/VL-10-19-2004. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně neodůvodněná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Ze soudního spisu, konkrétně z doručenky na č. l. 48, vyplynulo, že právnímu zástupci stěžovatelky JUDr. I. A., advokátovi se sídlem O. 13, O. 1, bylo napadené rozhodnutí krajského soudu doručeno prostřednictvím držitele poštovní licence dne 30. 6. 2005. Tento právní zástupce byl stěžovatelce pro řízení před krajským soudem, na její žádost, ustanoven usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 5. 2005, č. j. 59 Az 191/2004 - 36.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle odst. 4 téhož paragrafu je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy čtvrtek 30. 6. 2005. Poslední den lhůty připadá na čtvrtek 14. 7. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná osobně až 27. 7. 2005 byla podána opožděně. Skutečnost, že stěžovatelka samotná převzala rozsudek krajského soudu osobně na krajském soudě až dne 20. 7. 2005 (č. l. 53 soudního spisu), je v této souvislosti nerozhodná, neboť podstatné pro posouzení včasnosti kasační stížnosti je, kdy byl rozsudek krajského soudu doručen zástupci

stěžovatelky, neboť pouze tomuto byl rozsudek doručen s procesními účinky (§ 42 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu